

Schiller Instituttet Nye Paradigme webcast, den 10. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Tiden er inde til at gøre en ende på 'Russiagate'-svindelen

HARLEY SCHLANGER: Hej! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Jeg byder dig velkommen til denne uges strategiske briefing fra vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Som vi har dækket situationen i de seneste uger, ser vi voksende kampe, der vil forme fremtiden for hele verden. På den ene side har man det enorme potentiale fra Bælt- og Vejinitiativet, Singapore-modellen, Helsinki-topmødet mellem Trump og Putin. Men vi ser også en virkelig opslidende kamp i USA over Russiagate, en kamp, som muligvis ramte et nyt vendepunkt i denne uge, da præsident Trumps advokat Rudy Giuliani kom ud med et meget beslutsomt angreb på hele Mueller-operationen og sagde, at der kan vendes op og ned på dette; det kommer til at sprænges. Vi ser nu, at der kommer flere afsløringer ud om den rolle Christopher Steels har spillet for det britiske MI6. Så Helga, hvorfor begynder vi ikke med det? Disse kampe, der nu finder sted i baggrunden af Russiagate, er helt utrolige.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil sige, at atmosfæren i USA er så hysterisk, at man virkelig har følelsen af, at der er et opgør mellem Det Britiske Imperiums styrker, som vi har diskuteret det hele tiden, det aftalte spil mellem efterretningstjenesterne, eller lederne af efterretningstjenesterne under Obama-administrationen og den

britisk efterretningstjeneste imod Trump. Dette er eskalerende. Det er der en klar opfattelse af i resten af verden, i Rusland, i Kina, selv i Nordkorea, fordi folk dér har en meget klar sondring mellem politikken, der kommer fra præsident Trump, og politikken, som kommer fra selv højtstående embedsmænd i hans administration. Dette er naturligvis designet til at forhindre Trump i at forfølge sin nordkoreanske politik, fra at følge sin politik med præsident Putin og optrappe mod Kina. Alt dette er yderst farligt. Jeg tror, at den eneste måde at ændre det på er at gøre præcist hvad vi har offentliggjort i USA; vores kolleger har udgivet en ny rapport: "Fisken stinker fra hovedet" [<https://larouchepac.com/20180810/fish-stinks-head-down-update-mueller-inquisition>]. Og jeg vil tilskynde alle seerne og publikum til at få denne rapport. Download den, få den spredt så meget som muligt, fordi den præcist dokumenterer, hvad der er galt med dette apparat. Ikke alene siger Giuliani, at dette her vil sprænge, men at det ikke handler om Trump, men om hvad de gjorde – hvilket betyder kombinationen af Obamas efterretningsfolk sammen med briterne – og at det vil føre til et helt nyt Watergate og reformer. Men dette er ikke et garanteret resultat, fordi hvad der sker nu er helt åbenbart en igangværende britisk efterretningsoperation.

The Hill havde en artikel for to dage siden, hvor de i grunden sagde, at Christopher Steele, der tilsyneladende blev fyret i november 2016 for at lække al denne information til medierne, i virkeligheden blev ved med at mødes med Bruce Ohr, som var vicesstatsadvokat, omkring 60 gange. Og ved en udveksling af tekstbeskeder i august 2017 tilbød han grundlæggende selv at træde ind i hele denne operation med Mueller, fordi denne undersøgelse gik for langsomt. Så Rosenstein, den nuværende vicesstatsadvokat, hævdede, at han ikke vidste, at Bruce Ohr foretog sig alt dette med Christopher Steel. Så dette er en utrolig skandale, og det er alt sammen beskrevet i denne artikel, "Fisken stinker fra hovedet". Jeg synes, det vigtigste man kan gøre for at forsvare præsidentskabet imod

dette kupforsøg er at få denne information ud så bredt som muligt. Dette er århundredets kamp for menneskeheden, fordi alting naturligtvis er under ophedning på grund af midtvejsvalget. Hvis Demokraterne skulle vinde Repræsentanternes Hus, ville deres første skridt være at lukke ned for alle disse undersøgelser, der finder sted lige nu i Kongressen. Goodlatte og Gowdy, de to kongresmedlemmer, har meddelt, at de i denne uge vil stævne alle der har noget at gøre med denne Christopher Steele-operation. Se, dette kunne vende tidevandet aldeles, men jeg mener, at jo flere der kræver det og siger ting som Giuliani... dette er meget vigtigt for at bekæmpe det hysteri, der ellers skabes. Dette er virkelig vigtigt, fordi hvis demokraterne skulle vinde, vil de ikke alene lukke undersøgelsen. De vil straks gå efter en rigsretssag, og man ville ende med at have det samme apparat tilbage, som var der med Obama og Hillary. Og vi ville sandsynligvis være i en ustopkelig konfrontation med Rusland og Kina. Så, der er virkelig meget på spil, så vær venlig at mobilisere og arbejde med os for at få disse oplysninger, denne artikel, ud så bredt som muligt.

90 dage til at lave alle tiders gennembrud

Leder fra LaRouchePAC den 10. august 2018 – Det amerikanske midtvejsvalg er mindre end 90 dage væk. I disse 90 dage kan det nuværende britiske kup mod præsidenten blive godt og grundigt besejret, og grundlaget for en Ny Bretton Woods-aftale mellem præsidenterne for USA, Rusland og Kina, og Indiens regering, blive bragt på plads – medicinen foreslået af Lyndon LaRouche til at udrydde det Britiske Imperium en gang for alle.

Hvis det nuværende Demokratiske Parti imidlertid sejrer i valget, så vil Kongressens indsats for at bekæmpe kuppets agenter blive afsluttet, og i stedet blive erstattet af en rigsretssag for at afsætte Donald Trump. Historien vil tage en anden bane.

Disse er de skarpe alternativer vi står over for sammen med befolkningerne for de fire nationer, der kunne gennemføre LaRouches forslag. Vi har en enestående mulighed for at vende denne kamp i den rigtige retning, men uret tikker, og virkeligt lederskab, formet efter Lyndon LaRouches, er hvad vi nu må opbyde.

Aldrig før i menneskehedens historie har briterne stået så eksponeret, og de seneste afsløringer vedrørende Christopher Steeles betalte rolle i forhold til FBI i begyndelsen af februar 2016, og hans forhold til Bruce Ohr og hierarkiet i Obamas justitsministerium er blevet åbenbaret i de seneste dage. Det er nu helt afsløret, hvordan deres mål har været at vælte denne præsident. Som Rudy Giuliani sagde onsdag, vil Mueller-undersøgelsen eksplodere, og fokus for retshåndhævelsen vil vende sig mod dem, der har tordnet løs med denne korrupte heksejagt. Det er vores job at påpege, at alle veje fører til den kendsgerning, at dette har været en fuldstændig britisk undergravende operation mod USA.

**For endelig at kunne forlade
frihandel og bygge
infrastruktur:**

Det Nordamerikanske Bælt- og Vej-initiativ

Leder fra LaRouchePAC den 7. august 2018 – Verden ser nu et nyt paradigme af samarbejdsrelationer og økonomisk udvikling tage form fra dets begyndelse i Kinas Bælt- og Vej-initiativ og på tværs af Eurasien, Sydvestasien og Afrika. Man ser også Europas største magtcentre, under ledelse af London, insistere på at afvise dette nye paradigme til fordel for geopolitiske "nulsums-, vind-forsvind" økonomiske politikker og krigskonfrontationer med Rusland og Kina.

I centrum står Donald Trumps præsidentskab: afbryd konfrontationen med Rusland, til geopolitikerne og deres mediers morderiske raseri; fuldstændig indstillet på at opbygge en ny amerikansk økonomisk infrastruktur og genoprette den amerikanske industriarbejder; men i en tiltagende handelskonfrontation med Kina, hvilket truer hans fredsinitiativ i Korea og hans tidligere gode forhold til præsident Xi Jinping; og hans infrastrukturplaner er stadig ikke kommet nogen vegne.

Som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, observerede i dag, er der håb om, at præsident Trump vil genoverveje deltagelsen i Bælt- og Vejinitiativet og tilslutte sig, ligesom Japan for nylig har ændret sin politik herom. Dette kunne forekomme som en følge af USA's forsøg på at modsætte sig og konkurrere med Kinas Nye Silkevej i Afrika og Sydøstasien, hvilket er blevet intensiveret af udenrigsminister Pompeos udtalelser i de seneste dage.

Men en meget bedre måde at ændre konfrontationspolitikken på er gennem forslaget fra den uafhængige kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der opstiller i Houstons 9. distrikt imod den siddende repræsentant Al Green, der fører an for at rejse en rigsretssag mod Trump. Forslaget er, idet vi citerer

Kesha Rogers: "Vi bør erstatte NAFTA med Det Nordamerikanske Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), som en del af det globale Bælt- og Vejinitiativ, eller Verdenslandbroen, samt skabelsen af et nyt, produktionsorienteret Bretton Woods internationalt finanssystem."

Kandidaten fokuserer på fem udviklingsområder: En nordamerikansk infrastrukturbank eller kreditinstitut; en nordamerikansk vand- og elektricitetsalliance; bygning af korridorer med højhastighedstog og industriel udvikling over det amerikanske kontinent; bringe Den maritime Silkevej til Det caraibiske Hav og gennem den udvidede Panama Kanal og andre nye trafik-knudepunkter; og deling på rumforskningens grænseområder.

For præsident Trump og hans vælgerbasis, ansporet til at støtte ham imod 'Russiagate'; for de amerikanske arbejdere, der venter på at NAFTA skal afskaffes, og for at ny infrastruktur endelig kan blive bygget; og for Mexico og dets nyvalgte præsident, ville det være den lykkeligste løsning, og den bedste.

Den amerikanske strategi for 'Indo-Stillehavsområdet' er spildt på ASEAN ved dets møde

Ifølge journalistiske rapporter fra den igangværende ASEAN-konference, udgjorde 'Frit og Åbent Indo-Pacific"-strategien ikke noget 'match' for Bælt og Vej initiativet fra Kina.

Strategien, med en indledende finansiering på kun 113 millioner dollars, blev atter foreslået af den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo.

En artikel i den Hong Kong-baserede avis South China Morning Post den 3. august havde titlen "Kina scorer ved ASEAN mens USA farer vild i det Sydkinesiske Hav." "Hvis private markeder nogetsteds fungerer så godt som Trump forestiller sig," skrev artiklen, "ville Indo-Stillehavsområdet ikke mangle de mange billioner dollars i infrastrukturfinansiering som tilfældet er i dag – et punkt som udenrigsministeren anerkendte i hans i øvrigt beklagelige tale den 30. juli. Det havde været bedre for Pompeo, hvis han havde dirigeret administrationens midler til den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbanks (AIIB) særlige finansieringsmekanisme, hvorved eksterne midler potentielt kan forvaltes af institutionen, kanaliseres ind i infrastrukturprojekter og derved katalysere private penge, der dog holdes adskilt fra institutionens aktionærer ... AIIB har allerede en udlåns-portefølje, der overstiger den amerikanske Overseas Private Investment Corporation (OPIC) og Millennium Challenge Corporation, individuelt, i Indo-Stillehavsområdet – til trods for at den blot har eksisteret i to og et halvt år. Dens multilateralt forvaltede udlånskapacitet vil langt overstige alt, hvad denne eller fremtidige amerikanske administrationer har at tilbyde."

Hvad angår 'problemet' med Kina, ASEAN og Det Sydkinesiske Hav, konkluderede SCMP, at "Kina-ASEAN-forbindelserne er i de tidlige stadier af en glimrende cyklus, der – i modsætning til Washingtons og de vestlige forventninger – fæstnede rod på den selvsamme dag, hvor voldgiftsretten afsagde sin kendelse i sagen Filippinerne versus Kina. "

Wall Street Journal forsøger den 4. august at give et positivt spin til Pompeos annoncering af, hvad bladet kalder en "ny æra for amerikansk økonomisk engagement i fred og velstand i Indo-Stillehavsområdet." Men Journals dækning må erkende, at "elefanten i rummet er handelskrigen," som det

blev sagt af australske Malcolm Cook fra Institutet for Sydøstasiatiske Studier i Singapore. Cook fortalte avisen, at "forrest i sydøstasiatiske staters bevidsthed – herunder i Singapores – vil være de negative effekter på de sydøstasiatiske økonomier af de amerikanske handelsforanstaltninger mod Kina." Den næste runde af amerikanske toldtariffer, som der nu trues med, er rettet mod ASEAN.

Japans Kyodo News Agencys dækning den 3. august fra det samme møde begyndte således: "Udenrigsministre fra (ASEAN) plus Japan, Kina og Sydkorea enedes lørdag om at styrke det økonomiske samarbejde, idet de gav udtryk for modstand mod amerikansk handelsprotektionisme. Ministrene bekræftede, at de vil fremskynde forhandlingerne om 'Regional Comprehensive Economic Partnership', hvorved ASEAN forsøger at skabe handelspartnerskaber med Australien, Kina, Indien, Japan, New Zealand og Sydkorea."

Nye breve mellem Trump og Kim peger hen imod et nummer to møde

Idet de ignorerer den generelle pressedækning, der søger at erklære præsident Trumps Korea-diplomati for en fiasko, har den nordkoreanske leder Kim Jong-Un og Trump udvekslet breve gennem de seneste dage, samtidig med at 55 bokse med de jordiske rester af amerikanske faldne i Korea-krigen blev returneret af Nordkorea. Præsidentens pressesekretær Sarah Sanders røbede ikke indholdet af nogen af brevene i hendes briefing d. 2. august; imidlertid kan Kims brev have indeholdt

et forslag om et nummer to møde mellem de to, siden Trump på Twitter også 'svarede': "Tak til formand Kim Jong Un for at holde dit ord og starte processen med at sende de jordiske rester af vore ædle og elskede savnede og faldne hjem! Også tak for dit flotte brev – jeg ser frem til at se dig snart!" Under briefinggen sagde Sanders som svar på et spørgsmål, at et andet møde er "ikke er udelukket".

Hvis det mulige møde er under FN's generalforsamling til september, som formentlig både Trump og Kim deltager i, kunne det potentielt involvere andre leders deltagelse, som f.eks. den sydkoreanske præsident Moon Jae-In.

Udenrigsminister Pompeo, der talte fra sit fly undervejs til et møde med premierminister Mahathir i Malaysia, før de tager til Singapore for møderne i ASEAN og 'East Asian Summit', sagde: "Vi har stadig lang vej at gå", med henvisning til nordkoreansk overholdelse af FN's resolutioner om atomvåben og missiler. Men andre tegn på fremskridt omfattede den igangværende nedtagning af en test-rampe for ballistiske missiler og forberedelser til at et amerikansk team, der er ansvarlig for savnede (Missing in Action, MIA) i forbindelse med Korea-krigen, kan tage til Nordkorea for at søge at finde flere jordiske rester sammen med et nordkoreansk militærhold.

De 'små' nordkoreanske trin skal ses i lyset af, at Trump-administrationen med overlæg ikke havde taget noget skridt i forhold til dette punkt, bortset fra de personlige møder på højeste niveau. På møder mellem Nord- og Sydkorea diskuteres muligheden af en erklæring, der formelt afslutter Korea-krigen, men hidtil uden amerikansk deltagelse eller godkendelse.

Nogle unavngivne "amerikanske embedsmænd" sagde ifølge Wall Street Journal d. 3. august, at Rusland overtræder FN-sanktionerne pålagt Nordkorea ved at øge antallet af Nordkoreanske arbejdere hos virksomheder i Rusland i stedet

for at mindske det.

Dobbelt Magtsituation i Verden i Dag – hvilken Vej vil USA tage?

Leder fra LaRouchePAC den 1. august 2018 – BRICS-topmødet i 2018 kan med fordel sammenlignes med Bandung-konferencen for asiatiske og afrikanske nationer i Indonesien i 1955, hvor de tidligere koloniserede nationer mødtes for første gang uden tilstedeværelse af de koloniale herrer. Forskellen fra dengang og nu er, at BRICS nu ikke blot repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, men også næsten halvdelen af verdensøkonomien, og langt den største vækst i verdensøkonomien.

Udviklingen på BRICS Forum i sidste uge, og de mange bilaterale og multilaterale møder på sidelinjen mellem statsoverhovederne og institutionerne i det "Globale Syden", demonstrerede, at det nye paradigme allerede eksisterer i verden i dag. Under indflydelse af, ikke nogen nation, men ånden og konceptet om den "Nye Silkevej", som blev iværksat af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013, har næsten alle nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika, der generelt beskrives som 'udviklingslande', sluttet sig sammen for at omdanne verden gennem udvikling, ligesom Kina i løbet af få årtier har taget teten i de fleste kategorier indenfor infrastrukturudvikling og i mange kategorier indenfor industri og videnskabelig forskning, samtidig med at 700 millioner mennesker er blevet løftet ud af fattigdom.

Et af BRICS-topmødets større resultater var forpligtelsen til, endelig, at løfte hele Afrika ud af den tilstand af

fattigdom og underudvikling, der er blevet pålagt kontinentet af de tidligere kolonimagter. Indien og Kina forpligtede sig til at arbejde sammen for at bringe deres videnskabelige og teknologiske erfaring til det såkaldt mørke kontinent. Rusland lovede at 'oplyse Afrika' med energiudvikling, anført af atomkraft, tilgængeligt for alle, 'opbygget fra bunden af', for at give elektricitet til de 600 millioner afrikanere, der stadig lever i mørket.

Det andet center for denne dobbelte magtsituation, Vesten, befinder sig i en krise af historiske proportioner. Den Europæiske Union smuldrer både politisk og i flere lande også økonomisk. Det vestlige finanssystem er en spekulativ boble, der er ved at bryde. Topmødet mellem den nye italienske premierminister Giuseppe Conte og præsident Trump i mandags har sat en skræk i EU's oligarker, der advarer om, at den nye amerikansk-italienske "akse" vil forstyrre lederskabet i Tyskland og Frankrig, hvis ledere i stigende grad bliver miskrediteret i deres egne nationer og i hele EU. Husk på, at Conte støttede Trumps intervention på G7-topmødet i juni, hvor Trump informerede disse 'ledere af det gamle paradigme' om, at deres sammenslutning i alt væsentlighed er irrelevant, med mindre Rusland er med ved bordet.

Så spørgsmålet forbliver – hvilken vej vil USA tage? Trump har insisteret på, at USA skal være venner med Rusland og Kina; at der ikke skal være flere 'regimeskifte-krige', og at han vil genoprette nationens industrielle infrastruktur, der befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Kan han gøre det?

Kesha Rogers, godkendt af LaRouches Politiske Aktionskomité som kandidat til Kongressen for Texas, har udgivet en erklæring: "Kinas tilgang til Afrika viser os, hvordan vi kan gøre en ende på fattigdommen i USA." Hun udtaler, at USA "lider under ekstrem fattigdom, høje selvmordsrater, stofmisbrug, nedgang i grundlæggende økonomisk infrastruktur og manglende opsparing og finansiering til fremtiden. Alt imens USA har været i et accelereret fysisk økonomisk sammenbrud, har Kina i løbet af de sidste 30 år skabt et

økonomisk mirakel med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, og løftet i hundredvis af millioner af mennesker ud af fattigdom med målrettede projekter og strategier, som løser de særegne problemer i hver by for sig. Dette har fungeret, ikke kun i Kina, men over hele verden, især i Afrika. Den hurtige udvikling af den fysiske økonomi, igennem byggeri af udviklingskorridorer med jernbaner og modernisering af havne, er nu at ved at ophæve det Britiske Imperiums overlagte kolonialistiske politik med krige og økonomisk ødelæggelse.” Dette, konkluderer hun, er den model, som amerikanerne skal følge: “Denne model, som i dag gennemføres i Afrika med hjælp fra Kina og BRICS-nationerne, må vedtages i USA for at omdanne vores forsømte samfund, der er blevet ødelagt af kriminel uagtsomhed, til ‘brødkurve’ med økonomisk vækst og velstand. “Dette er midlet, skriver hun, til at opnå de mål der er fastsat af præsident Trump, som har ” forpligtet sig til at genopbygge og udvide den forfaldne amerikanske infrastruktur, og forbedre relationerne til Rusland og Kina samt andre førende nationer rundt om i verden.” (Se webstedet med Rogers kampagne for den fulde erklæring m.m.)

Rogers har også en anden plan, der omhandler det nye, positive forhold mellem præsident Trump og den nyvalgte præsident i Mexico, López Obrador. Da Trump har erklæret, at NAFTA skal erstattes med en helt ny handelsaftale, bør vi ikke kalde den nye plan for den Nordamerikanske frihandelsaftale, men det ‘Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, ‘NABRI. På denne måde kan USA deltage fuldt ud i udviklingen af Mexico og i hele Latinamerika, såvel som i USA selv, sammen med Kina og de andre 100 nationer i Bælt- og Vejinitiativet. Og, som Trump og López Obrador begge er enige om, ved at skabe økonomisk udvikling, job og håb for fremtiden, kan flygtningekrisen løses, og narkotikakartellerne, som nu stort set styrer Mexico, besejres.

Det er dette samarbejde mellem, hvad LaRouche kalder ‘de Fire Magter’, Rusland, Kina, Indien og USA samt andre suveræne stater, der måtte ønske at deltage, der kan gøre en ende på ‘Imperiets’ magt i verden én gang for alle, og frembringe et

nyt paradigme for menneskeheden.

Trump og Italiens Conte enige om dialog med Rusland; Trump siger han er villig til at mødes med Iran

På deres fælles pressekonference i eftermiddags i Det Hvide Hus gjorde den amerikanske præsident Donald Trump og den italienske premierminister Giuseppe Conte det klart, at de har etableret et venskab og et samarbejdsforhold om en række vigtige spørgsmål, selvom de ikke var enige om alle detaljerne. Præsidenten beskrev Conte som "min nye ven ... Vi kom overens lige fra begyndelsen." Han understregede, at "vi er begge udenforstående", og at de hver især føler et ansvar overfor de borgere, der har valgt dem. Han sendte sine varme lykønskninger til Conte med valget som premierminister.

På sådanne strategiske spørgsmål som forholdet til Rusland understregede Conte, at han favoriserer dialog, hvilke, som han også sagde, er grundlæggende i forholdet mellem USA og Rusland. Rusland er en nøglespiller internationalt og geopolitisk, bekræftede han, og mens en ophævelse af sanktioneerne er betinget af gennemførelsen af Minsk-aftalerne, kan sanktioner ikke være det sidste ord i sagen. Trump var mere ubøjelig. "Sanktioneerne vil forblive i kraft."

Da han af en journalist blev spurgt vedrørende Iran, om han ville møde præsident Hassan Rouhani for at lette spændingerne

med dette land, svarede Trump: "Jeg vil mødes med alle og enhver," især når der er spørgsmål om krig og død på spil. Se på hvad der skete som et resultat af mødet med Nordkoreas Kim Jong-un, sagde han. Og "Jeg havde et godt møde med Putin med hensyn til fremtiden og sikkerhed. Jeg tror på at mødes." Han understregede, at han til enhver tid ville mødes med Iran hvor som helst, og "uden forudgående betingelser ". Hvis en ny, meningsfuld aftale kan udarbejdes med Iran, så meget desto bedre, sagde han.

De to ledere understregede, at de ønsker at samarbejde i Middelhavsområdet og i bestræbelserne på at stabilisere Libyen. Både Italien og USA's ledende roller er afgørende, sagde præsidenten. Begge herrer sagde, at der skulle ske store forandringer i indvandringspolitikken for deres respektive lande: Trump sagde, at han ville være villig til at lukke regeringen, hvis Kongressen ikke kommer med ændringer i indvandrerpolitikken og den nødvendige finansiering; og Conte understregede, at Italien ikke kan bære hovedparten af indvandringsstrømmen fra Nordafrika alene. Han meddelte, at han snart vil indkalde til en konference om Libyen, herunder invitere alle interessenter og økonomiske interesser, for at drøfte strategier for stabilisering af landet med respekt for befolkningens rettigheder, for derved at bringe det til det punkt, hvor valg kan afholdes "under betingelser af total stabilitet." Han uddybede ikke den præcise karakter af amerikansk samarbejde i denne indsats.

POLITISK ORIENTERING den 26.

juli 2018:

**BRIKS-topmøde i Sydafrika:
Kina viser Afrika vejen ud af
fattigdom
Se også 2. del.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING:
Før Trump-Putin møde:
Schiller Instituttets
konference markerer overgang
til det nye paradigme.
Se også diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Det løfterige Trump-Putin-topmøde og Schiller Instituttets rolle

Leder fra LaRouchePAC, 1. juli, 2018 – Præsident Donald Trump er aktivt på vej til at blive den største »fredspræsident« i nationens historie. To af de primære valpladser for krig, omhyggeligt plejet af Det britiske Imperium og dets aktiver i USA til at forblive »frosne konflikter«, der angiveligt skulle være hinsides enhver mulighed for løsning – som konflikter, der har til hensigt at tvinge alle Jordens nationer til at »vælge side« – er nu på vej til at blive løst. Korea, og hele Asien, har været forenet bag Trumps modige topmøde med Kim Jong-un, og 16. juli vil præsidenterne Trump og Putin sætte sig sammen, med den hensigt (blandt andre ting) at afslutte krigen i Syrien, som er afgørende for processen med »permanent krigsførelse« i Sydvestasien, og som, på vegne af Det britiske Imperiums del-og-hersk geopolitiske politik, blev udløst af præsidenterne Bush og Obama.

Mange ironier er involveret her. I hele USA følger det liberale venstre – som rent historisk er blevet anset for at være »fredsfraktionen« i USA – slavisk det britiskdirigerede

hysteri imod Trump og kræver hans afsættelse og kalder ham »fascist« og »racist« og kræver, at de, der arbejder for ham, bør chikaneres dag og nat, og med deres børn som mål for dette ved deres skoler. Nogle af disse forvildede fjolser mener måske, at dette har noget med Trumps immigrationspolitik, som er det eneste, de vil tale om, at gøre. Men briterne selv skjuler ikke sandheden – de er rædselsslagne over, at præsident Trump har forpligtet sig til en gang for alle at bryde den »særlige relation«, eufemismen for amerikansk underdanighed over for City of London og de imperialistiske Imperieherrer; en underdanighed, der indebærer en vedtagelse af Adam Smiths dødbringende »frihandelsdogme«, imod hvilken Amerika udkæmpede en revolution, og at Amerika skal tjene som den »dumme kæmpe« i Londons kolonialistiske krige; en proces, der tog sin begyndelse med mordet på John F. Kennedy og med at drive USA ind i den kolonialistiske, folkemorderiske krig i Indokina. Denne krigspolitik er fortsat i dag med Bush-Obama-krigene i Sydvestasien. Med Trump, der forbereder sin deltagelse i NATO-topmødet og besøget til UK, før han skal mødes med Putin i Helsinki, er Londons herrer skrækslagne over, at Trump ikke vil acceptere mobiliseringen for krig med Rusland, som det kræves fra NATO-dinosaurernes side, præcis, som han afviste det gamle paradigme for frihandelsdiktater ved G7-mødet i juni.

Trump, der arbejder hånd i hånd med Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin, har erklæret en ende på galskaben med »regimeskifte« og permanent krigsførelse. Han har åbent erklæret sit ønske om at trække de amerikanske tropper ud af Korea, ud af Syrien og ud af Europa, for at afslutte Amerikas rolle som politibetjent for Det britiske Imperium. Og, som Lyndon LaRouche har insisteret på, lige siden finanskrakket i 2008, så er det eneste, mulige grundlag, på hvilket det katastrofale kollaps af det vestlige, monetære system kan forhindres, at USA arbejder sammen med Rusland, Kina og Indien – som han har givet betegnelsen de Fire Magter[1] – for at skabe et helt nyt finanssystem for en ny æra for relationer

mellem nationer. Podekrystallen til dette nye paradigme eksisterer allerede i den Nye Silkevej og i de multiple investeringsbanker, der er knyttet til den Nye Silkevej, og som adresserer de reelle udviklingsbehov i verdens nationer, uden »betingelsespolitik« med hensyn til deres suveræne, politiske systemer.

Alt imens det amerikanske folk af mainstreammedierne fodres med en støt diet, bestående af anti-Trump, anti-Rusland og anti-Kina løgne, så sponsorerede Schiller Instituttet imidlertid i denne weekend en international konference i Frankfurt, Tyskland, over temaet: »Det presserende nødvendige behov for et Nyt Paradigme i internationale relationer – En fredsorden baseret på nationernes udvikling«. Konferencen, der fandt sted over to dage (30. juni – 1. juli), så Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler[2], og andre talere var ledende personer fra regeringsinstitutioner og sociale institutioner fra: USA; flere øst- og vesteuropæiske nationer; flere afrikanske og sydvestasiatiske nationer; Rusland; og Kina. De ideer, som Lyndon LaRouche har lanceret hen over de seneste 50 år, bliver nu gennemført og bringer mennesker af god vilje sammen, med modet til at være sandfærdige omkring faren for selve civilisationen under den imperiale, gamle orden, men derimod inspireret til at kæmpe for visionen om en menneskerace, der er helliget til at opløfte alle nationer og alle folkeslag til et liv, der passer sig for menneskehedens værdighed. Udskrifterne af talerne på denne historiske konference vil blive publiceret i de næste to numre af *EIR* online (abonnementstegning <https://store.larouchepub.com/EIR-Online-s/1824.htm>)

Det ansvar, der hviler på det voksende antal sjæle, der har tilsluttet sig denne ædle indsats, er i sandhed stort. Historien vil bedømme dette øjeblik som værende et øjeblik, i hvilket en ny renæssance for hele menneskeheden blev udløst, eller, som Friedrich Schiller sagde om den franske revolution, at »et stort øjeblik har fundet et lidet folk« (hvilket vil

sige, at øjeblikket dengang blev forpasset). Vi må alle tage fat i »heftige« ideer og handle med alt det kreative potentiale, vi har fået tildelt, som vores fødselsret som menneskelige væsener.

[1] Se: »De Fire Magter. Et Nyt Paradigme for fred og udvikling«, pdf, dansk. Bilag: The LAROUCHE DOCTRINE: Draft Memorandum of Agreement between The United States and the U.S.S.R. (1984)

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Modsatningernes sammenfald – Morgendagens verden«

Foto: Præsidenterne Trump og Putin på APEC-topmødet i november, 2017. (em.kremlin.ru)

Vil en bred Mellemostfreds- og udviklingspakke blive annonceret på Trump-Putin-topmødet?

29. juni, 2018 – Der er fremkommet flere rapporter i løbet af de seneste dage, som indikerer, at en aftale kunne være i støbeskeen mellem USA og Rusland om det sydvestasiatiske område, hvor nogle elementer heraf måske allerede er operative i det sydlige Syrien. Pensioneret mellemsteksperter fra DIA (Defense Intelligence Agency), oberst W. Patrick Lang, skriver på sin blog 27. juni, at den »store handel«, som USA's præsident Donald Trump ønsker at slå af med den russiske præsident Vladimir Putin, omfatter følgende elementer:

1) Fred i Syrien i sammenhæng med en opgivelse af regimeskifte;

2) USA har gjort det klart, at den Syriske Arabiske Hær, med russisk opbakning, nu har frie hænder i det sydvestlige Syrien til gengæld for, at Rusland holder det libanesiske Hezbollah og andre Iran-støttede, shiitiske militser ude af kampen; og

3) den egyptiske regering har ført forhandlinger med Hamas om disses villighed til at indgå en hudna (en religiøst sanktioneret våbenstilstand) med Israel i en handel, som ville omfatte en Gaza-egyptisk industrizone i Rafah-området, en lufthavn og en havn, hvor Hamas til gengæld ville forventes at håndhæve våbenstilstanden.

I går rapporterede den russiske præsident Vladimir Putin under bemærkninger til en reception for afgangselever fra russiske militærakademier, at 13 fly, 14 helikoptere og 1.140 personel er blevet trukket hjem fra Syrien i de seneste dage.

Omtrent samtidig udlagde CNN en artikel, baseret på officielle, men unavngivne kilder, og som rapporterer, at Trump ville medbringe et tilbud til mødet, som omfatter mange af de samme elementer, som Lang allerede har rapporteret, men som yderligere omfatter en amerikansk militær tilbagetrækning fra Syrien, noget, Trump tilbage i marts måned sagde, han ønskede at gøre.

Husk, at, i denne sammenhæng, rapporterede kommentarer fra en unavngiven, amerikansk embedsmand i administrationen, at, hvis der skulle komme et Trump-Putin-topmøde, ville det omfatte betydelige, specifikke aftaler om Syrien og andre spørgsmål og ville kræve et forudgående møde mellem formand for generalstabschefen, gen. Joseph Dunford, og den russiske chef for generalstab, gen. Valery Gerasimov; et møde, som efterfølgende fandt sted 7. juni i Helinski, Finland, der nu bekræftes som stedet for topmødet mellem Putin og Trump. *Journal (Wall Street Journal)* rapporterede dengang: »Det

russiske topmøde 'vil fokusere på detaljer, ikke overordnet købslagning', sagde embedsmanden. 'Disse ting må forhandles'. Før et topmøde finder sted, vil et møde sandsynligvis finde sted mellem gen. Joe Dunford, formand for generalstabscheferne, og gen. Valery Gerasimov, chef for den russiske generalstab, sagde embedsmanden. Disse forhandlinger vil fokusere på en deeskalering af konflikten i Syrien«.

Foto: General Joe Dunford (venstre) og general Valery Gerasimov (højre), Helsinki, Finland, 8. juni, 2018.

USA's Udenrigsministerium: Præsident Trump ønsker et »konstruktivt engagement« med Putin

29. juni, 2018 – En talsperson fra USA's Udenrigsministerium sagde til TASS, at præsident Donald Trump håber, dette topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin vil mindske spændinger i de bilaterale relationer og føre til etablering af et konstruktivt samarbejde, der vil styrke international sikkerhed. »Præsidenten håber, et møde kan være med til at mindske spændinger og føre til et konstruktivt engagement, der forbedrer fred og sikkerhed i hele verden«, understregede talspersonen. Hun sagde også, at »Præsidenten søger dette møde af hensyn til Amerikas nationale sikkerhed for at afgøre, om Rusland er villig til at gøre fremskridt i vore relationer. Præsidenten mener, at en bedre relation med Rusland ville være godt for både Amerika og Rusland«.

Men, tilføjede talspersonen, »bolden er i Ruslands

banehalvdel, og præsidenten vil fortsat stille Rusland til regnskab for dets ondskabsfulde aktiviteter. Præsidentens prioritet er at beskytte det amerikanske folk og amerikanske interesser, inkl. vore allieredes og partners interesser«, sagde hun.

Den finske premierminister Juha Sipilä, der vil være vært for topmødet, skrev på sin Twitterside 28. juni: »Mødet mellem præsidenterne Putin og Trump i Helsinki er velkomne nyheder. Helsinki som mødested skyldes vores konsekvente udenrigspolitik og evne til at arrangere møder på højt plan. Dialog er af den allerstørste betydning for Finland/Europa«.

Vi skylder dette til LaRouches årtier lange arbejde

Leder fra LaRouchePAC, 28. juni, 2018 – 'Fake news'-mediernes udelukker i bogstavelig forstand det forestående Trump-Putin-topmøde – de finder alt og intet til at fylde deres forsider med i stedet. Hvorfor? Fordi dette topmøde allerede udgør et så massivt nederlag for dem og en sådan enorm sejr for LaRouche-kræfterne, og for Lyndon LaRouche personligt.

Men, hvis du vil vide, hvad de virkelig tænker, så læs abonnementsavisen *London Times* i dag, der har følgende overskrift på sin historie: »Voksende frygt over udsigt til Trump-'fredsaftale' med Putin«.

»Storbritannien frygter, at præsident Trump vil underminere NATO ved at indgå en 'fredsaftale' med præsident Putin, når de to mødes i næste måned. Regeringsministre er bekymrede over,

at hr. Trump kunne blive overtalt til at nedgradere USA's militære forpligtelser i Europa og således kompromittere NATO-landenes forsvar mod russisk aggression. Folkevalgte er ligeledes bekymrede over, at han kunne give hr. Putin en propagandasejr ved at annullere eller ændre alliancens planlagte militærøvelser ...

En regeringsminister sagde: 'Det, vi er nervøse for, er, at der pludselig skal blive annonceret en eller anden form for Putin-Trump-'fredsaftale'. Vi kan forestille os, at Trump og Putin siger, »hvorfors har vi alt dette militærudstyr i Europa?« og blive enige om i fællesskab at fjerne det.' De tilføjede, at enhver sådan politik fra hr. Trumps side ville være svær at navigere: 'Det er svært at være imod fred, men ville det være en reel fred?'«

En hermed relateret, tidligere historie fra 21. juni siger, »Udsigten til et møde har udløst alarm i Whitehall [den britiske regering] og giver næring til frygt over hr. Trumps forpligtelse over for NATO og virkningen på hans besøg til Storbritannien«.

Hvis det lyder ekstremt – den tidligere premierminister Tony Blair er så oprørt, at han truer os med en ny Hitler, med mindre vi opfører os ordentligt. En forhåndstekst af Blairs tale 27. juni til Chatham House/Royal Institute for International Affairs, som han gav avisen *Guardian* den 26. juni, siger, at han vil fortælle Donald Trump, før Trumps besøg til Europa i juli, »at han må handle for at bevare den transatlantiske alliance, eller også vil han svække hele Vesten i kampen mod fremvoksende nationer, såsom Kina«.

Blair meddelte i Chatham House, at »den transatlantiske alliance er grundfjeldet, på hvilket vores værdisystem og livsmåde hviler. Og dog efterlader højrefløjens forvisning af alliancen som værende af sekundær betydning for den nationale interesse snarere end en del af den, og vestrefløjens refleksreaktion imod alt, der er amerikanskledet, denne

alliance i fare for brud ...

Globaliseringen og dens fortalere er i en ufordelagtig position. Venstre- og højre-populisme mødes i et vist punkt med fordømmelse af frihandelsarrangementer, migration og internationale alliancer. De fremstilles alle som værende kontrære til at sætte individuelle, nationale interesser først.

Når det først bliver klart, at populisme ikke virker, fordi det sluttelig kun tilbyder udtryk for vrede og ikke faktiske svar, vil populisternes måske fordoble indsatsen og hævde, at fiasko er resultatet af halvhjertethed, og at kun mere af det samme vil virke.

Hvem ved, hvor dette scenarieres dynamik vil bringe os? Så virker sammenligningerne med 1930'erne ikke længere helt ude i hegnet.«

Blair burde vide det. Det var hans gruppe, der før gav os Hitler, som Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og hendes medarbejdere viste i *The Hitler Book* (1984).

Trump-Putin-topmødet 16. juli er en sejr for Lyndon LaRouche og hans ideer, der går tilbage til det **Strategiske Forsvarsinitiativ** og den Europæiske Produktive Trekant, der blev til den Eurasiske Landbro og i dag, den Nye Silkevej. Dette var de forskellige stadier af LaRouches overordnede design for, hvordan den Kolde Krig skulle afsluttes, og hvad, den skulle erstattes med. Ved hver, successiv anledning blev de tilsyneladende besejret. Som LaRouche sagde, vi kæmpede og tabte igen, og igen, og igen. Men nu, efter årtiers tragiske omveje for menneskeheden, er disse samme ideer pludselig tilbage i en anden form – og denne gang vinder vi! Alle disse ideer går igen direkte tilbage til LaRouches tilbagevisning i 1948 af Norbert Wieners onde vildfarelser.

Med annonceringen af dette topmøde, tager en helt ny geometri

for verden mere og mere form, og tager mere og mere over. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at året 2018 skal være det år, der markerer afslutningen på geopolitik. Det syntes måske lidt vel langt ude, da hun sagde det ved årets begyndelse – men nu synes det slet ikke at være langt ude, vel?

Sammen med geopolitik, svinder alle de andre gamle, velkendte opskrifter for, hvordan man styrer nationers og folkeslags anliggender, nu bort i meningsløshed. For de fleste mennesker, og selv for de fleste statsoverhoveder og regeringer, er de regler, ved hvilke de kom om ved tingene, ikke længere gyldige. De er nu i *terra incognita*, ukendt land. Nu vil kun LaRouches metoder virke. En fremragende gennemgang af kernegrundlaget for LaRouches livslange præstation er hans korte artikel, **»On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency«**, fra 18. juli, 2000, som findes genoptrykt i *EIR* fra 29. juni, 2018. Her gennemgår LaRouche, hvordan et nyt, globalt, monetært system må frembringes, under betingelser som i nutiden. For at give den nødvendige baggrund og dybde i forståelse, som kræves, sammendrager han sine opdagelser gennem et halvt århundrede som en eneste enhed uden overgangssømme.

Rent umiddelbart er selvfølgelig Trump-Putin-topmødet en sejr for den kamp, vi har ført imod forsøg på at fjerne den lovligt valgte præsident ved hjælp af falske anklager om 'aftalt spil' med Rusland. Selv om vi endnu ikke har besejret »Russiagate«, har vi fået tilstrækkelig landvinding til at gøre det muligt, at dette topmøde, som Trump altid har ønsket, endelig kunne finde sted, efter to år i præsidentskabet. Når vi nu går ind i den superophedede amerikanske valg sæson med **LaRouchePAC's »Kampagne for at vinde fremtiden«**, er det næste skridt en afgørende besejring af den særlige anklager Robert Mueller og kompagni. Når denne mission er fuldført, bør det næste, passende skridt måske være at genoplive Benjamin Franklins forslag, som desværre blev sprunget over dengang, nemlig, at Tory-forræderne alle sammen burde blive sendt med skib tilbage

til Storbritannien, hvor de hører hjemme.

Trump-Putin-topmøde aftalt! Geopolitik kan knuses!

Leder fra LaRouchePAC, 27. juni, 2018 – Det længe ventede topmøde mellem præsident Donald Trump og præsident Vladimir Putin er nu officielt blevet aftalt, og dato og sted annonceres i Washington og Moskva den 28. juni. Næsten to år efter, at britisk efterretning orkestrerede skabelsen af FBI's »Få-ram-på-Trump-specialstyrken« under James Comey, med Peter Strzok et al., vil Det britiske Imperiums mareridt – et topmøde mellem disse to præsidenter – nu finde sted.

Assistent til præsident Putin, Yuri Ushakov, annoncerede aftalen efter USA's nationale sikkerhedsrådgiver John Boltons møder i dag med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, præsident Vladimir Putin, forsvarsminister, general Sergei Shoigu og Ushakov. »Dette er faktisk, hvad John Boltons besøg var planlagt for, og det har givet de resultater, vi havde forventet«, rapporterede Ushakov yderligere og sagde, at diskussionen var »særlig nyttig netop i sammenhæng med at forberede et topmøde«. Diskussioner dækkede alt fra strategisk stabilitet i verden, kontrol med atomvåben og nedrustning generelt, og til regionale spørgsmål, med fokus på Syrien, den interne, ukrainske krise, Nordkorea og USA's tilbagetrækning fra den Fælles Omfattende Handlingsplan med Iran, rapporterede Ushakov. Og så, naturligvis, anden med »russisk indblanding i USA's valg«.

Annonceringen fremprovokerede sådanne hyl fra geopolitiske 'diehards' som udtalelsen i den tyske, konservative avis *Die*

Welt om, at dette topmøde var en absolut katastrofe, fordi der er fare for, at Trump og Putin kunne indgå en aftale, hvorved NATO-øvelser i Østeuropa reduceres, og at Trump kunne fremstille sig selv som den store fredsskaber.

»Det viser, hvor absolut sindssyg denne neoliberale/neokonservative fraktion på begge sider Atlanten er«, udbrød Schiller Instituttets præsident **Helga Zepp-LaRouche i dag i sin ugentlige webcast**. »Hvad kunne nogen, der ønsker verdensfred, ønske sig mere, end at Rusland og USA, der trods alt er de to mægtigste atommagter på planeten, kunne komme frem til en strategisk aftale? Dette er en meget vigtig, god udvikling.«

Efter hendes mening »vil de to præsidenter komme godt ud af det med hinanden, for de har grundlæggende set en bedre forståelse af den strategiske situation end deres kritikere«.

Føj til dette billede, at, ligeledes i dag, modtog den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske forsvarsminister James Mattis i Beijing med det formål at opbygge strategisk tillid mellem de to lande. »Det er præcis, hvad der bør ske, at vi får et voksende samarbejde mellem verdens største magter: USA, Kina, Rusland og, som vi tidligere har diskuteret, så kommer der også en langsommere bevægelse fra Indiens side, for at komme frem til en sådan aftale«, erklærede Zepp-LaRouche.

Med hensyn til Europa, så, alt imens det europæiske etablissement fortsat er ude af stand til at erkende, at deres vestlige model står foran kollaps, mener Schiller Instituttets præsident, at hendes forslag om et EU-topmøde med præsident Xi og afrikanske ledere for at nå frem til en aftale om samarbejde omkring udviklingen af Afrika til at blive et moderne kraftcentrum, vil modnes og give frugt. »Man kunne få en situation, hvor et antal europæiske lande kunne indkalde til et sådant hastetopmøde i juli eller august. Man kunne sætte dette på dagsordenen i FN's Generalforsamling i New

York, og man kunne i mellemtiden danne en 'koalition af de villige' – for nu at give denne frygtelige sætning en mere positiv mening – og man kunne begynde at gå i denne retning«, sagde hun.

Dette **forslag fra 18. juni** cirkuleres nu i hele verden på mindst 10 sprog.

Og tilføj også resultaterne af de nylige amerikanske primærvalg, der viser, at der er »ganske god grund til at mene, at ikke alt kontrolleres af finansoligarkiet; at penge ikke længere køber alle pladser, som det plejede i lang tid, og at der er en mulighed for virkelig at ændre situationen i verden til det bedre«, sagde Zepp-LaRouche.

Hvis flere mennesker »tilslutter sig den optimisme, at mennesket virkelig er større end dets skæbne, og hvis mange mennesker af god vilje slår kræfterne sammen, så – som Schiller siger det i et af sine skrifter om opstanden i Nederlandene mod Spanien – så kan man bringe selv den stærkeste tyrans arm til fald ved at forenes omkring en god plan«, sluttede hun.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin giver hinanden hånden under et møde på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, 7. juli, 2017.

Det forestående Trump-Putin-topmøde

kan ændre historiens gang mod det Nye Paradigme.

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Webcast, 27. juni, 2018**

Jeg kan kun gentage det: De personer, der er vant til at tænke i baner for geopolitiske planer eller paradigmer, de bør virkelig forstå, at, i en verden, der har så mange problemer og så mange presserende opgaver, der skal løses, så er det bedste virkelig, at stormagterne finder frem til en strategisk forståelse og forhåbentlig sluttelig vil arbejde sammen for at løse alle disse problemer. Og disse mennesker er stadig indfanget i det gamle, geopolitiske nulsumsspil – den ene vinder, og den anden må tabe – og som er en fuldstændig latterlig, gammeldags, forældet idé. Jeg krævede ved årets begyndelse, at dette må blive året, hvor vi overvinder geopolitik, og med Kinas Nye Silkevej har vi allerede en win-win-model for relationer, hvor alle vinder. Så jeg vil blot opfordre folk til at gentænke den måde, de anskuer verden på.

Download (PDF, Unknown)

Trump-Putin-topmøde kan ændre verden; fremvoksende fascistiske kræfter ønsker at stoppe det

Leder fra LaRouchePAC, 26. juni, 2018 – I juni 1968 udgav Lyndon LaRouche en artikel med titlen, »Det nye venstre, lokal kontrol og fascisme«, som beskrev opkomsten af de anarkistiske »68'ere«, som han havde oplevet på første hånd under studenterstrejkerne på Columbia Universitet. Fyrre år senere, i 2008, refererede LaRouche tilbage til denne artikel: »I denne rapport sammenlignede jeg det andet af de to strejker på dette universitet med den måde, på hvilken medlemmer af de kommunistiske og nazistiske partier byttede lunser af deres medlemskaber frem og tilbage under de uger, hvor datidens berømte sporvognsstrejke i Berlin fandt sted, hvilket førte til nazisterne overtagelse af diktatorisk magt gennem Hermann Görings organisering af branden i Reichstag. Fra foråret 1968 og fremefter, var det, der voksede frem som den klart definerede majoritet i form af det 'Nye Venstre', både i USA og andre steder, grundlæggende set opkomsten af en fascistisk bevægelse, hvilket en nærmere undersøgelse af den anden studenterstrejke i 1968 på Columbia Universitet burde have advaret enhver iagttager, der tænkte seriøst, om. Jeg vidste udmærket, hvad det var, jeg talte om dengang, og jeg ved det meget, meget klarere, og meget mere detaljeret, i dag, fyrre år senere.«

I dag, efter otte år med Barack Obamas administration, kan sandheden i denne indsigt ikke længere benægtes. Præsident Trump har netop gennemført en historisk intervention i krisen i Nordkorea og arbejdet sammen med Kina og Rusland. Nu forbereder han et topmøde med Vladimir Putin, et topmøde, der har til hensigt at løse krigen i Syrien og afslutte truslen om

en global atomkrig. Hvilken respons kommer der fra dem, der tog eksamen fra 1960'ernes og 1970'ernes »Nye Venstre« og i dag er kommet ind i magtfulde og indflydelsesrige positioner, i Kongressen, i pressen, i Hollywood og i den generelle befolkning? Betänk: Kvindelige kongresmedlemmer, der opfordrer til, at medlemmer af Trumps regering skal chikaneres og intimideres hvor som helst, de befinder sig, »på en restaurant, i et stormagasin, på en tankstation, der tager I hen og skaber en flok. Og så giver I dem modstand. Og I siger til dem, at de ikke længere er velkommen nogen steder«. Berømte skuespillere fra Hollywood, der opfordrer folk til at udvælge de skoler, hvor børnene til embedsmænd i Trumps administration går, »og omringe skolerne i protest«. Restaurationsindehavere, der smider Trumps pressesekretær og hendes familie ud af deres restaurant og forfølger dem til en anden restaurant, hvor de fortsætter chikanen. Er dette ikke fascistisk terror? Vil det føre til, at folk bliver slået ihjel?

Vi befinder os i dag på et *punctum saliens* (springende punkt), et tidspunkt for et paradigmeskifte i historien enten til det gode eller det onde. Præsidenten har modstået hysteriet med det britiskanstiftede kupforsøg mod USA's regering, kendt som Russiagate. Han er parat til at udvide sit samarbejde med Kina og Rusland om Koreakrisen og til den endnu større krise i den arabiske verden, en krise, der drives frem af ulovlige og folkemorderiske krige, der igen er anstiftet af London, men som gennemføres af Londons »dumme kæmpe« under Bush og Obama. Flygtningekatastrofen i Europa, såvel som også krisen over de »illegale immigranter« i USA, kan kun løses ved, at Trump udvider sit samarbejde med Rusland og Kina til at omfatte den økonomiske side af den globale krise – og fuldt og helt går med i den Nye Silkevejsproces og anvender amerikansk teknologi og dygtighed på massive, internationale udviklingsprojekter i hele Afrika, Sydvestasien og Latinamerika samtidig med, at han også bringer den Nye Silkevej til USA. Så bliver Amerika atter stort.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin ses her under deres andet offentlige møde på APEC Økonomiske Ledermøde. Vietnam, 10. november, 2017. (en.kremlin.ru)

Amerika og Kina må samarbejde for at løse krisen om migranter fra Latinamerika

Leder fra LaRouchePAC, 24, juni, 2018 – De internationale medier har på det seneste været fuld af hjerteskrærende historier og billeder af tusinder af desperate immigrantbørn fra Mexico og Mellemamerika, der var blevet adskilt fra deres forældre, efter at de kom illegalt ind i USA. Ser man bort fra de skandaløse røverhistorier, som en stor del af medierne bringer – samt det faktum, at hele spørgsmålet promoveres for at forsøge at stoppe præsident Trumps succesfulde fremgangsmåde over for Koreakrisen – så er der imidlertid en særdeles reel immigrationskrise i Amerika, som har accelereret i de senere år.

Men, lær af Sokrates: Hvis man vil finde et svar, må man først stille det rigtige spørgsmål.

Frem til 2015 var 11,5 mio. førstegenerationsmexicanere (dvs., som er født i Mexico), næsten 10 % af befolkningen, emigreret til USA: over 20 % af El Salvadors 6,3 mio. mennesker havde gjort det samme. Hvis man medtager 1.-3. generationer (inkl. børn og børnebørn af dem, der emigrerede til USA), så flygtede det chokerende tal af 28 % af den mexicanske befolkning og 35 % af befolkningen i El Salvador fra deres land. Situationen er

tilsvarende for Guatemala og Honduras.

Hvorfor sker dette?

Fordi den potentielle, relative befolkningstæthed i områdets økonomier med overlæg er blevet mindsket til langt under deres *faktiske* befolkningstal. Som Lyndon LaRouche forklarer i sin videnskab om fysisk økonomi: Når den potentielle, relative befolkningstæthed – eller en økonomis evne til at opretholde en voksende befolkning på en stadigt bedre levestandard – falder ned under det faktiske befolkningstal i en vis periode, vil denne befolkning enten dø, eller flygte.[1] Det er præcis, hvad der er sket i hele dette område, som det tilsigtede resultat af britiske politikker for befolkningsreduktion: En udplyndring af befolkningen gennem gæld til City of London og Wall Street; udløsning af dødbringende krige; og Londons »Dope, Inc.« 's[2] og narko-terroristbanders overtagelse af disse lande. Typisk er det faktum, at den sataniske MS-13-bande, der terroriserer El Salvador og andre dele af Mellemamerika, faktisk blev skabt i Los Angeles' ghettoer for årtier siden, overvåget af George H.W. Bush' kontra-crackkokain-politik.

Den eneste måde at løse dette problem på, er at omstøde årsagen til det. Den kollapsende, potentielle, relative befolkningstæthed i Mexico, Mellemamerika og det latinamerikanske og caribiske område generelt må dramatisk vendes omkring gennem fuldt og helt at integrere disse lande i Bælte & Vej Initiativet. Koordineret handling fra Kina og USA's side kan let virkeliggøre dette.

Det første afgørende projekt ville være en højhastighedsjernbanekorridor, der fra Sydamerika løber mod nord, skaber forbindelse over sump- og skovområdet Darien Gap på Panamas og Columbias grænse, løber gennem hele Mellemamerika og ind i Mexico og herfra opad, tværs over Nordamerika til den foreslåede Beringstrædetunnel og opkoblingen til den Eurasiske Landbro.

Kina og Panama bygger allerede sammen den første strækning af en sådan højhastighedsjernbanelinje fra Panama City til grænsen med Costa Rica – hvis regering har gjort det klart, at den ønsker at komme med i projektets forlængelse – hvilket vil blive den første, højhastighedsjernbanelinje på hele den vestlige halvkugle.

En sekundær serie af projekter omfatter forlængelsen af den Maritime Silkevej ind i det caribiske bækken med byggeri af dybvandshavne og tilknyttede industriparker i Ponce, Puerto Rico (en del af USA) og Mariel, Cuba. De ville så udgøre knudepunkter for skibstransport til den amerikanske golf og atlanterhavskysterne, såvel som også til havne i hele det caribiske bækken og Sydamerika, og som ville blive integreret med den nyligt udvidede Panamakanal og ligeledes den foreslåede Store Inter-oceaniske Nicaraguakanal. Det skønnes, at byggeriet af Nicaraguakanalen ville kræve ti tusinder af faglærte jobs, og at virkningen langs kanalen ville skabe produktive jobs til hundrede tusinder af mennesker i hele Mellemamerika.

USA, Kina og hver eneste nation i området har en direkte interesse i at opbygge en sådan fælles fremtid med win-win-samarbejde for deres lande.

Foto: Foto udleveret af Told- og Grænsevagten til en reporter, der var på rundvisning i en detentionsfacilitet i McAllen, Texas. 17. juni, 2018. (US Custom and Border Patrol)

[1] Se: LaRouche Econ Class series 2017, lektion 6: Hvordan værdi måles. (video og dansk pdf.)

[2] Se 'Dope Inc.'

Østrig forbereder møde mellem Putin og Trump i Wien til 15. juli, skriver TASS

24. juni, 2018 – De østrigske myndigheder forbereder sig til at være værter for et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump i Wien 15. juni, rapporterer den østrigske avis *Kronen Zeitung* i dag, iflg. TASS. Iflg. avisens kilder, ankom diplomatiske repræsentanter for Washington og Moskva for flere dage siden til den østrigske hovedstad for at diskutere detaljerne i afholdelsen af det første, bilaterale topmøde mellem Rusland og USA, skrev det russiske nyhedsagentur. Højtplacerede sikkerhedsfolk fra begge lande er ankommet til Østrig for at forberede mødet, og de er begyndt at overvåge situationen for at forberede forhandlingerne.

Den endelige beslutning om selve datoen for mødet bliver måske truffet midt i næste uge, sagde rapporten. Kremles talsmand Dmitry Peskov sagde søndag, at han ikke var klar til at informere medierne om begivenheden og datoen for afholdelsen af det mulige Putin-Trump-topmøde, rapporterede TASS. »Vi er ikke klar til at give denne information«, sagde Peskov, da han blev bedt om at kommentere den østrigske avis' rapportering. »Vi vil informere jer, så snart, vi er klar.«

Putin og Trump afholdt en telefonsamtale den 20. marts. Iflg. Kremles pressetjeneste blev russiske og amerikanske topdiplomater bedt om at undersøge spørgsmålet. 10. juni bekræftede den russiske præsident, at han var parat til mødes med Trump, så snart Washington var klar til topmødet. 21. juni sagde Peskov, »Hverken Kreml eller Det Hvide Hus er kommet med en officiel udtalelse« om et eventuelt Putin-Trump-topmøde.

Den østrigske kansler Sebastian Kurz bekræftede i et interview

med OE-24, at Wien har tilbudt at afholde det russisk-amerikanske topmøde. »Begge præsidenter er parat til at have en dialog. Vi tilbød at afholde mødet i Wien. Wien har de seneste år været et godt sted til dialog og forhandlinger«, sagde Kurz.

Den russiske præsident Vladimir Putin var på et arbejdsbesøg til Østrig 5. juni, hvor han havde møder med både præsident Alexander Van der Bellen og kansler Kurz.

Foto: Trump og Putin mødtes kort under APEC Asien-Stillehavsmødet i Vietnam i november, 2017, hvor de dog flere gange trykkede hinanden i hånden.

USA's udenrigsminister siger, nationale sikkerhedsrådgiver Boltons besøg i Rusland bør arrangere Trump-Putin-topmøde

23. juni, 2018 – USA's udenrigsminister Mike Pompeo sagde til MSNBC-reporter Hugh Hewitt den 22. juni, at den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton forventes at rejse til Moskva den 24. eller 25. juni, hvor han skal »mødes med sin modpart [Nikolai Patrushev]. Og jeg mener, det er sandsynligt, at præsident Trump vil mødes med sin modpart [den russiske præsident Vladimir Putin] i en ikke så fjern fremtid efter dette møde«, sagde Pompeo.

Pompeo sagde, at da han var CIA-direktør, havde han »en

mulighed« for at arbejde med Rusland om fælles interesser, såsom kontraterror, »hvor de to nationer havde fælles interesser. Så vi har altså samtaler med vore russiske modparter, hvor vi forsøger at finde steder, hvor vi har overlappende interesser, men hvor vi beskytter amerikanske interesser dér, hvor vi ikke har«.

Han sagde, at han under samtaler med udenrigsminister Sergei Lavrov, siden han (Pompeo) blev udenrigsminister, havde udtryk »ting, vi er utilfredse med«, inkl. beskyldninger om russisk indblanding i amerikanske valg og russisk »opførsel« i Ukraine og Syrien. Men, sluttede han, »vi vil fortsætte med at arbejde for at sikre, at de kender vore interesser og vore bekymringer, og hvor der så er steder, hvor vi kan finde fælles fodslag, vil vi bestemt forsøge at gøre det«.

Foto: USA's udenrigsminister Mike Pompeo.

Den økonomiske løsning på immigrantkrisen. LaRouchePAC-kandidat til midtvejsvalg 2018, Kesha Rogers, Texas, USA

Følgende erklæring blev udstedt af Kesha Rogers, uafhængig kandidat til Kongressen i Texas' niende kongresdistrikt.

Demokraterne og Republikanerne, der nu er oprørte over børns adskillelse fra deres familier på vores sydlige grænse, var ligeglade med de samme taktikker og massive deportationer

under Obama. De er ligeglade med libyerne, der drukner i Middelhavet under deres desperate flugt fra en krig, som Obama-administrationen og Hillary Clinton skabte. Denne reaktion finder sted nu, fordi den er et politisk kalkuleret stunt, der har til formål at mobilisere en folkestemning imod Donald Trump på et tidspunkt, hvor han har skabt fred på Koreahalvøen, og hvor oprøret imod ham nu falder fra hinanden, med den ene afsløring efter den anden af illegal adfærd fra FBI's og Justitsministeriets side, der kommer ud i æteren.

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej går fremad; tiden er ved at løbe ud for Europa og USA – skal gå med nu

Leder fra LaRouchePAC, 20. juni, 2018 – I dag trak præsident Trump tæppet væk under sine krigsfremmende fjender, der brugte falske billeder og hysteriske beretninger om illegale immigranternes børn, der blev »revet fra deres mødres bryst« på grænsen, ved at udstede en ordre om, at familier skal tilbageholdes samlet snarere end at anvende separate faciliteter til børnene. De forrykte historier i medierne 24 timer i døgnet og de beskidte tirader fra Hollywood-»berømheder« havde til hensigt at aflede opmærksomheden fra Trumps rolle i de historiske begivenheder med at bringe fred til Korea, og fra afsløringen af FBI's forbrydelser i »Få ram på Trump«-kampagnen, orkestreret af britisk efterretning.

De samme personer, der kræver krig mod Syrien, militærkonfrontation mod Rusland og Kina og en legalisering af narko i USA, der således vil fremme narkohandlernes kontrol over nationerne i Mellem- og Sydamerika – de narkohandlere, som immigranterne flygter fra; dette er de samme personer, der nu afspiller bånd med grædende spædbørn og udlægger fotografier af børn i bure – som om de ikke var ligeglade – med det formål at dæmonisere Trump.

Den skriftlige rapport og Justitsministeriets generalinspektør Michael Horowitz' forklaring for Kongressen mandag og tirsdag bekræftede, selv om det var begrænset til hans resultater af efterforskningen af Hillary Clintons e-mails, at fyringen af den tidligere FBI-direktør James Comey var fuldt ud berettiget – hvilket udsletter Muellers »forhindring af rettens gang«-fidus mod præsidenten – samtidig med, at det ligeledes tydeligt viser den ekstreme partiskhed hos Peter Strzok, der kørte FBI's Russiagate-efterforskning og var udpeget til at være med i Muellers heksejagtteam, bliver en primær faktor i den fortsatte efterforskning af Comeys og Muellers Russiagate-svindler. Andre FBI-folk med en lignende partiskhed blev ligeledes identificeret, men endnu ikke nævnt ved navn.

Disse afsløringer har allerede befriet Trump til endelig at arrangere et fuldskala-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin, som sandsynligvis vil finde sted i juli. Dette skaber rædsel hos briterne, som indser, at Trump og Putin, der handler sammen, næsten med sikkerhed vil finde en måde, hvorpå krigen i Syrien kan afsluttes, og potentielt gøre dette til basis for en bredere løsning til de andre, katastrofale kriser i hele Sydvestasien. De er trods alt alle som én anstiftet af den samme kilde – de britiske imperieherrer, der etablerede Sykes-Picot, sponsorerede det saudiske kongedømme, etablerede en permanent tilstand af krig mellem jøder og araber i Palæstina og anstiftede de folkemorderiske krige i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, hvor de støttede jihadistiske terroristbevægelser imod sekulære regeringer.

Trump er fast besluttet på at afslutte politikken for regimeskifte, blive venner med Rusland og Kina og trække amerikanske styrker ud af Syrien, Sydkorea og andre steder, hvor det amerikanske militær har fungeret som håndlangere for britisk imperiepolitik. Sammen med Putin kan et sådant nyt, strategisk paradigme officielt etableres.

Men den økonomiske ødelæggelse, som doktrinen om »permanent krigsførelse« under Tony Blair, George Bush og Barack Obama har efterladt, må også løses, hvis fred skal opnås. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at EU-topmødet ved månedens slutning inviterer Kina og ledere fra afrikanske nationer til at deltage, for at ændre dagsordenen til det presserende nødvendige punkt, at de vestlige nationer tilslutter sig Kina i den Nye Silkevej for at genopbygge de krigshærgede nationer i Sydvestasien og skabe moderne, agro-industrielle nationer i hele Afrika. Dette er den eneste løsning på den flygtningekrise, der er i færd med at rive Europa itu, lyder det fra Helga Zepp-LaRouche.

LaRouchePAC's Kesha Rogers, som stiller op i Texas som uafhængig kandidat til Kongressen, støttede Zepp-LaRouches appel og tilføjede sin egen om at anvende den samme, enkle sandhed på immigrationsproblemet i USA – at afslutte legaliseringen af narkotiske midler og narko og gå sammen med Kina i udviklingen af Mellem- og Sydamerika, både, fordi det er den eneste måde, hvorpå strømmen af mennesker, der flygter fra terror og fattigdom i deres hjemland, kan stoppes, men også, fordi det ganske enkelt er det rigtige og moralske at gøre for menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Trump kort tid før han underskrev en eksekutiv ordre om at holde familier samlet ved grænsen. 20. juni, 2018. (Fox News Screengrab)

USA's og Ruslands udenrigsministre drøfter de russisk-amerikanske relationer, Syrien og Koreahalvøen

19. juni, 2018 – USA's udenrigsminister Mike Pompeo tog 18. juni initiativ til en telefonsamtale med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov, iflg. udtalelser fra det Russiske Udenrigsministerium og USA's Udenrigsministerium. Ud over spørgsmålene om Syrien og Nord- og Sydkorea, lød udtalelsen fra USA's Ministerium, »Lavrov og Pompeo drøftede visse aspekter af de bilaterale relationer, inkl. køreplanen for de politiske kontakter mellem Rusland og USA i den nærmeste fremtid«.

Heather Nauert, talsperson for USA's Udenrigsministerium, sagde om samtalen, »Minister Pompeo understregede atter USA's forpligtelse over for våbenhvilearrangementet i det sydvestlige Syrien, som blev godkendt af præsident Trump og præsident Putin for et år siden«. Pompeo sagde, fortsatte hun, at »det var afgørende for Rusland og det syriske regime at holde sig til disse arrangementer og sikre, at der ikke forekommer nogen ensidig aktivitet i dette område«, rapporterede TASS.

Det Russiske Udenrigsministeriums udtalelse lød: »Fokus for forhandlingerne lå på en afgørelse i Syrien på baggrund af FN's Sikkerhedsråds resolution 2254, såvel som også konsolideringen af bestræbelserne for at løse problemerne på

Koreahalvøen«.

Senere på dagen, da Pompeo, under sin tale for Detroit Economic Club blev spurgt om Singapore-topmødet med Kim Jong-un, rapporterede, at han, både på sine møder i Beijing efter topmødet og under sine diskussioner med Lavrov samme morgen, fandt, at Rusland og Kina »er begejstret over denne mulighed. Det er trods alt deres baghave«, påpegede han. »At fjerne truslen om spredning af atomvåben, truslen om atomvåben i Nordkorea, er noget, de længe har erklæret, de ønskede, men der var ingen motiverende kraft, der kunne drive det. Jeg er sikker på, at vore interesser divergerer på visse områder dér, men den centrale mulighed for fundamentalt at omforme den måde, Nordkorea tænker om sig selv, og dets plads i nationernes fællesskab, på – både Rusland og Kina er fuldt og helt med om bord i vore bestræbelser.«

Glem eksperterne; rapporten fra det Amerikanske Justitsministeriums generalinspektør er en bombe

Leder fra LaRouchePAC, 15. juni, 2018 – Den 15. juni offentliggjorde USA's Justitsministeriums generalinspektør Michael Horowitz sin 565 sider lange rapport om FBI's og Justitsministeriets efterforskning af Hillary Clintons e-mails. Præsident Trump og diverse støtter har udtrykt, at det er skandaløst, at Horowitz ikke gik længere med at grille tidligere FBI-direktør James Comey eller med at erklære den åbenlyse, politiske partiskhed, han ellers dokumenterer i

Clinton-efterforskningen. Dette er juridiske spørgsmål, og der foreligger et juridisk spørgsmål mht., om Horowitz mildnede sproget i sin rapport pga. pres fra Justitsministeriet. Disse spørgsmål vil blive fuldt og helt udforsket, når generalinspektøren aflægger forklaring i kongreshøringer i næste uge. Rapporten er ikke desto mindre en bombe, selv, når den er skrevet i Justitsministeriets omhyggelige advokatsprog. Hvis vi ikke ligefrem befandt os midt i en opstand imod Trumps præsidentskab, ville rapporten forårsage et omgående punktum for Robert Muellers efterforskning. Et bevis for, at rapporten er en bombe, kan ses i den nyligt fundne forargelse hos kongresmedlem Trey Gowdy, som for blot et par uger siden blev fundet krybende ind under Paul Ryans skørter i takt med, at tingene blev varme omkring briternes indblanding i de amerikanske valg i form af FBI/MI6-informanten Stefan Halper. Gowdy erklærede som respons til generalinspektørens rapport,

»denne rapport viser også endegyldigt et alarmerende og destruktivt niveau af animositet fra FBI-topfolks side. Peter Strzoks udprægede partiske tendens mod animositet kaster en dyster atmosfære over denne efterforskning. Partiskheden er så gennemgribende og ondsindet, at den både forurener processen, resultatet og evnen til at have tillid til nogen af delene.«

Resten af LaRouchePAC's rapportering kan læses her.

Foto: Tidligere FBI-direktør James Comey. (Photo: CC SA Rich Girard)

Hvad betyder det for den

enkelte?

Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?

Leder fra LaRouchePAC, 17. juni, 2018 – Resultaterne af Trump-Kim-topmødet 13. juni i Singapore har nu gjort de enorme forandringer »officielle«, der har fundet sted i denne verden i et stadigt højere tempo, lige siden afslutningen af det 20. århundrede – forandringer, der i vid udstrækning er blevet katalyseret af Lyndon LaRouches ideer og af hans hustrus, Helgas, rolle som en verdensleder. Kommende fredag, 22. juni, vil *Executive Intelligence Review* genudgive en afgørende artikel af Lyndon LaRouche fra 18. juli, 1999, med titlen, »Kan du personligt overleve denne konkurs?« På samme deadline, 22. juni, vil William F. Wertz, jr. og Dennis Speed begynde den første af 8 lektioner om LaRouches økonomi, i Manhattan.

Af sådanne grunde bør vi i dag tilføje endnu et spørgsmål til det, som Lyndon LaRouche stillede for næsten 19 år siden i *EIR*. Dette spørgsmål er, »Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?«

Stedet over for de største, verdenshistoriske begivenheder, som dem, vi netop nu konfronteres med, er der en stærk tilbøjelighed til at se på det enkelte menneske – i det mindste det menneske, der ikke i øjeblikket er i avisernes overskrifter – som blot én i en gruppe, det være sig en større eller mindre gruppe. En i »banden«. »En af drengene.« Men det er ikke sandt. Det er ikke menneskets natur.

Sine begrænsninger til trods, så findes sandhedens bundlinje i stedet i det, mange kalder »bibelsk« – den anskuelse, der siger, at jeg kom ind i denne verden nøgen og alene, og jeg

vil før eller senere forlade den nøgen og alene, for at stå til regnskab for, hvilken brug jeg har gjort af det, LaRouche har kaldt min »pigrimsfærd til dødeligheden«. Dette er den sandere, menneskelige natur, som Egyptens kunstmalere portrætterede det mange århundreder før Moses blev født.

Dette er gribende skildret af omstændighederne omkring bus-boykotten i Montgomery, Alabama, i 1955-56, hvor Martin Luther King, jr. for første gang nærmest som ved et tilfælde blev kastet ind i en lederskabsposition, han aldrig havde bedt om, og så pludselig blev tvunget til at kæmpe sig igennem sin egen forpinte selvtillidskrise, før han faktisk kunne begynde at lede.

Som David J. Garrow beretter i sin King-biografi fra 1986, *Bearing the Cross*, så var ingen af de etablerede, sorte ledere i Montgomery kvalificeret til at lede den nye bevægelse for at boykotte byens busser pga. deres dårlige behandling af de sorte, pga. de personlige kløfter og gruppekløfters forværrede fronter, som splittede disse ledere. Hvis en gruppe tog positionen som præsident for den nye sammenslutning, ville de andre måske ikke støtte boykotten fuldt og helt. De gensidigt fjendtlige grupper valgte den meget unge dr. King, nybegynderen, om ikke af anden grund, så fordi han endnu ikke havde haft tid til at tiltrække personligt nag og nid. Lederen af en af grupperne sagde til en ven, at pastor King, selv om han var ekstremt veluddannet og veltalende, med sine 26 år mere »lignede en dreng end en mand«.

Da pastor King blot var én af de nominerede til præsident, forventede hans nærmeste ven, pastor Ralph Abernathy, at han ville afstå. I stedet svarede han efter en pause, »Jamen, hvis I mener, jeg kan være til nogen tjeneste, vil jeg« og accepterede.

Da han kom hjem den aften, mindre end en time før det massemøde, hvor han skulle holde hovedtalen, overvejede han, hvad han kunne sige til folk på mødet. Da han indså, at han

ikke kunne forberede en tale, blev han »grebet af frygt« og »overvældet af en følelse af utilstrækkelighed«, som han senere skrev. Bøn lagde en vis dæmper på hans frygt, men han var stadig usikker på, hvad han skulle sige til de tusinder, der allerede var mødt op udenfor for at høre ham.

Når vi således fejrer dr. King, som LaRouche-bevægelsen netop har gjort endnu engang i Manhattan med Schiller Instituttets opførelse af Beethovens Messe i C-dur og afroamerikanske spirituals til ære for dr. King og Robert Kennedy, der begge blev myrdet for 50 år siden, så fejrer vi vores virkelige menneskelige natur. Dette er vores mulighed, og den kommer ikke igen.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un, spadserer sammen til deres udvidede, bilaterale møde, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Helga Zepp-LaRouche: Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

Download (PDF, Unknown)